

ATAM

10 Kasım'da yas tutuyorlar,
Üzüntü bize yakışır mı Atam?
Sana öldü diyorlar,
Fikirler hiç ölür mü Atam?

Kullandığım harflerimde,
Üzerimdeki elbisede,
Tarihimde, matematiğimde,
İzin hiç silinir mi Atam?

Kedere yer yok bizde,
Gurur duyuyoruz eserinde,
Vatanıma ve milletime,
Fedakârlığın unutulur mu Atam?

Funda Menekşe

ATATÜRK YANIMIZDA

Yıllardır parlayan bir ışık,
Yüreğimizdeki sıcaklık,
Bu topraklardan eksilmeyecek,
Yolumuzu çizdiğin aydınlık.

Yapraklar dökülürken kasımlarda,
Hüzünlü bir rüzgâr sokaklarda,
O olmasa da ilelebet yaşanacak,
Onun sevdası vatanımızda.

Atatürk, sevgimizde,
Ekmeğimizde, işimizde,
Biz çalıştıkça var olacak
Yaşayacak fikrimizde.

Funda Menekşe

ATATÜRK'Ü TANIMAK

Her On Kasım sabahı
Tiz bir ses inletir hüzünlü sokakları
Saygı duruşunda süzülür yanaklardan
Yürekten akıp gelen minnet gözyaşları

Onu anlamak için önce tanımalı
Her adımında vardı bir amacı
Her çocuk onun çalışkanlığından
Kendine bir ders çıkarmalı

On Kasım değildir yas zamanı
Öğrenmeli; hedeflerini, umutlarını
Ayrılmamalı onun aydınlık yolundan
Atatürk fikirleriyle yaşatılmalı

Funda Menekşe

BEN ATATÜRKÜM

Savaş meydanlarına at sırtında,
Trablusgarp, Çanakkale, Sakarya'da,
Vatanın her karış toprağında,
Cesaretimle ben, Atatürküm.

Çadırımda, hasta yatağımda,
Yahut yurdumdan çok uzaklarda,
Okumaktan bıkmadığım kitaplarımla,
Eğitim sevdamla ben, Atatürküm.

En umutsuz zamanlarda,
Pes etmeden inatla,
İleri görüşlülüğüm, dehamla,
Çalışkanlığımla ben, Atatürküm.

Türk çocuğuyum varlığımda,
Aldığım nefesle bu topraklarda,
O'nun izinde oluşumla,
Fikirleriyle ben Atatürküm.

Funda Menekşe

